

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 18 Ἰουνίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 155

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- Ν. Δ. 1438. Περὶ μέτρων ἀφορώντων τὰ οἰκονομικὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων. ... 1
- Ν. Δ. 1439. Περὶ καταργήσεως θέσεως τεχνικοῦ Συμβούλου παρὰ τῷ Ταμείῳ Συντάξεων Νομικῶν. ... 2
- Ν. Δ. 1440. Περὶ διαβαθμίσεως λειτουργῶν στοιχειώδους ἐκπαίδευσως. ... 3
- Ν. Δ. 1441. Περὶ ἀντικαταστάσεως ποινικῶν τινων διατάξεων. ... 4

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ ἀξίωσης τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν δημοσίων υπαλλήλων. ... 5
- Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 28.2)30-4-42 Καν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προγράμματος κλπ. τῆς Α.Σ.Ο. καὶ Ε. Ε.». ... 6
- Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1195 τῆς 14 Μαρτίου 1942 «περὶ παραργικῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταθέσεων παρὰ Τραπεζαῖς καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων». ... 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1438)1942.

Περὶ μέτρων ἀφορώντων τὰ οἰκονομικὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Καθίστανται πάγιος διὰ τοῦ παρόντος Νόμου, ὀριζόμενοι εἰς ποσοστὸν 20 ο)ο τοῦ ἀντιστοίχου δημοσίου φόρου οἱ πρόσθετοι ἄμειοι ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων φόροι ὑπὸ στοιχεῖα α', β', γ' καὶ δ' τοῦ ἁρθρου 313 τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ἐφ' ὅλοκληρου τοῦ δημοσίου φόρου καταργουμένης, ὅσον ἀφορᾷ τὸν δημοτικὸν καὶ κοινοτικὸν φόρον, τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 332 τοῦ 1936 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ.».

2. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 316 τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθῃ διὰ τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ Ἀν. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 2563 τοῦ 1940 «περὶ τροποποιή-

σεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων», ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετος πάγιος φόρος ὀρίζεται εἰς 20 ο)ο τοῦ ἐν ἐκάστη συγκεικρίμενῃ περιπτώσει ὀφειλομένου δημοσίου φόρου ἢ τέλους ἀρχικοῦ καὶ προσθέτου.

3. Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 335 τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων δημοτικὸς καὶ κοινοτικὸς φόρος ὀρίζεται εἰς 20 ο)ο τοῦ δημοσίου τέλους ἐπιτηδεύματος καὶ εἰδικῶν τέλους ξενονγλώσων ἐπιγραφῶν.

4. Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διατάγμα ὑπ' ἀριθ. 278)1941 δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων συμβεβασιούται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρόσθετος φόρος εἰς ποσοστὸν 30 ο)ο τοῦ δημοσίου τοιούτου, εἰσπραττόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 350 τοῦ Κώδικος Νομοθεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 2.

1. Δημιουργεῖται Κοινὸν Κεφάλαιον ἐνισχύσεως τῶν «Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

Πόροι τοῦ Κοινοῦ Κεφαλαίου εἶναι :

α') Πρόσθετον ποσοστὸν 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τοῦ καθαρῶ ἐισοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιῶν τῆς κλάσεως α' τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων.

β') Πρόσθετον ποσοστὸν 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου τοῦ κύκλου ἐργασιῶν.

2. Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἐσόδων τοῦ Κοινοῦ Κεφαλαίου κατατίθενται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμιῶν κατὰ τὰ κανονιστικὰ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ συγκεντρώνονται εἰς τὸ κεντρικὸν αὐτῆς κατάστημα.

3. Τὰ ἐσοδα τοῦ Κοινοῦ Κεφαλαίου διανεμονται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν εἰς τοὺς δήμους, τὰς κοινότητας ὧν ἡ ἔδρα ἔχει πληθυσμὸν 5.000 καὶ ἄνω κατοίκων καὶ ἐκ τῶν ἄλλων κοινοτήτων εἰς ὅσας ἔγουνι συνωμολογημένα δάνεια μετὰ πιστωτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν, βάσει τοῦ πληθυσμοῦ.

Διὰ τῶν αὐτῶν ἀποσάσεων δύναται νὰ ὀρίζεται καὶ ὁ σκοπὸς γοσιμοποιήσεως τῆς ἐπιγορηγήσεως.

4. Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου δύναται νὰ κανονίζεται διὰ κοινῶν ἀποσάσεων καὶ ὁδηγῶν τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Α. Ν. 1610)939 «περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ οἰκείου Δήμου ἢ Κοινότητος τέλος δραχ. 1.000 ἐπὶ πάσης ἀξίας ἀνεγέρσεως νέας οἰκοδομῆς».

Ἄρθρον 4.

Τὸ κατ' ἄρθρον 222 τοῦ Κώδικος τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας πληρωτέον τέλος ἐπὶ τῆς ἐκμεταλ-

λεύσεως τῶν πεζοδρομίων ἀυξάνεται εἰς δραχμὰς 1.000 ἐτησίως κατὰ τετρ. μέτρον.

* Ἀρθρον 5.

Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθρου 255 τοῦ ΚΑΚΝ. ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«2. Τὰ ἀνώτερω καθοριζόμενα δικαιώματα δύνανται ν' αὐξάνωνται ὅφ' ὅς ἐπιβάλλονται προϋποθέσεις».

* Ἀρθρον 6.

Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 326 παρ. 4 τοῦ ΚΑΚΝ ποσὸν τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ μνημονευμένων προϊόντων ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ διαταγμάτων ἐκδιδόμενων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν αὐξάνηται μέχρι τοῦ δεκαπλάσιου τοῦ ἐν τῷ ἰσχύοντι δημοτικῷ δασμολογίῳ ὀριζομένου συντελεστοῦ δημοτικοῦ φόρου.

* Ἀρθρον 7.

Τὸ κατ' ἀρθρον 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 533 Ν. Δ. «περὶ μεταρρυθμίσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας κλπ. ὅριον τοῦ ποσοῦ τῶν ἀμέσων ἐράνων αὐξάνεται μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 100.000 κατὰ οἶκον. ἕτος δι' ἑκάστον φορολογούμενον.

* Ἀρθρον 8.

Τὸ ἀρθρον 32 τοῦ νόμου 4759)1930 «περὶ μεταρρυθμίσεων εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ὁ κατ' ἀρθρον 318 τοῦ ΚΑΚΝ προαιρετικὸς φόρος ἐπὶ τῆς σταφίδος ἐπιβάλλεται ἐφεξῆς παγίως ἐπὶ τῆς ἐν τῇ διοικητικῇ περιφερείᾳ κοινότητος Ζαχάρως παραγομένης σταφίδος ὀριζόμενος ἐπὶ μὲν τῆς ξηρᾶς σταφίδος εἰς δραχμὰς ἑβδομήκοντα πέντε (75) κατὰ χιλιάδα ἐνετικῶν λιτρῶν, ἐπὶ δὲ τῆς χλωρᾶς εἰς δραχμὰς τριάκοντα κατὰ χιλιάδα ὀκτάδων, μὴ ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 31 τοῦ Ν. 6028)1934 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ».

2. Ὁ φόρος οὗτος βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται καθ' ὃν τρόπον καὶ οἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 318 τοῦ αὐτοῦ Κώδικος φόροι, αἱ εἰσπράξεις του δὲ διατίθενται διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Ζαχάρως—Λουτρῶν—Καϊάφα καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐτέρων ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τῆς κοινότητος.

* Ἀρθρον 9.

Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἀρθρου 24 τοῦ Νόμου 4759 τῆς 23)26 Μαΐου 1930 «περὶ μεταρρυθμίσεως εἰς τὴν νομοθεσίαν περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους δραχμῶν δέκα δι' ἑκάστον ἐκδιδόμενον ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως Τήγου ἐπιβατικὸν εἰσιτήριο».

* Ἀρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀνωτέρω τροποποιουμένου ἀρθρου 24 τοῦ νόμου 4759 δύνανται νὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς ἄλλους δήμους ἢ κοινότητας τοῦ Κράτους, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων τῶν ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῶν ἐκτελούντων ὑπεραστικὰς συγκοινωνίας αὐτοκινήτων, κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικού συμβουλίου, ἐννοεῖται δὲ διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἐν ᾧ ὀρίζεται καὶ ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ τέλους.

* Ἀρθρον 11.

Ταγαρέλαια ὑπέγγυα τῇ Ἀγροτικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν δανείων συναφέντων παρ' ἐλαιουργικῶν συνεταιρισμῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸν Α.Ν. 2294)40 τῆς 6)11 Ἀπριλίου 1940 εἰδικὴν φορολογίαν μέχρι ἐξοφλήσεως τῶν δανείων τούτων.

* Ἀρθρον 12.

Ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 56 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 27 Γούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀρθρου τοῦ Νόμου 4108)1929 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» εἰδικὸς δημοτικὸς φόρος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργῶν ὑδρεύσεως τῆς πόλεως Μυτιλήνης τριπλασιάζεται.

* Ἀρθρον 13.

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν ληξιπροθέσμων δόσεων τοκοχρεωσίων δανείων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, δύνανται νὰ παραχωρηθῶσιν, αἰτήσῃ τῶν ὀφειλετῶν, διευκολύνσεις ἀπὸ τῶν Πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων καὶ Ὁργανισμῶν, συνένειμι καὶ τῶν ἀσκούντων τὴν ἐπὶ τούτων ἐποπτεῖαν Ὑπουργοῦ.

2. Αἱ διευκολύνσεις, δυνάμεναι, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐξικινῶνται καὶ μέχρις ἀναβολῆς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἐτήσιου τοκοχρεωσίου, γίνονται, κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων καὶ διατυπώσεων, δι' ἀποφάσεως τῆς ἐκπροσωπούσης τὰς ὁρωτικά Ἰδρύματα καὶ Ὁργανισμοὺς διοικήσεως ἀνακαταστάσεως διοικητικῶς πρὸς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὀφειλέτην διὰ τὴν κοινότητα καὶ πρὸς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν.

3. Αἱ οἰκονομικαὶ συνέπειαι τῶν παραχωρηθησομένων διευκολύνσεων θέλουσι ρυθμισθῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ διὰ παρατάσεως τῆς συμπεφωνημένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν δανείων καὶ αὐξήσεως τῶν κεκατανομημένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἤθελον πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν προηγουμένην διατάξιν, αἱ ζητηθεῖσαι παρ' ὀφειλετῶν κοινότητων διευκολύνσεις, ἐξουσιοδοτοῦνται οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑσωτερικῶν νὰ ἀποφασίσωσι τὸ αὐτό.

* Ἀρθρον 14.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσίευσός του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγὶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΑΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1439)1942

Περὶ καταργήσεως θέσεως τεχνικοῦ Συμβουλίου πωλοῦ Ταιρίων Συντάξεων Νομικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)30)1930 τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ τῶν ἀποκαταστάσεων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν :

* Ἀρθρον μόνον.

Ἡ θητεία τοῦ διὰ τὸ ἀρθρον 29 παρ. 2 Α. Ν. 1)30)1930) διορισθέντος τεχνικοῦ Συμβούλου, ἥτις παρελθούσα

τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ Α. Ν. 2727 (1940) λήγει ἅμα τῇ ἰσχύϊ τοῦ παρόντος καὶ ὁ διορισθεὶς θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀπολυμένος. Οὗτος εἰς οὐδεμίαν ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπολύσεως αὐτοῦ ἀνακύπτει ἀποζημιώσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος συντακτικοῦ χαρακτηρὸς καὶ περιεχομένου, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

(3)

Ἐκ τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ διαβαθμίσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

Πρὸς

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ σκοπὸς τὸν ὁποῖον ἐκπληροῖ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον, τὸ κατ' ἐξοχὴν σχολεῖον τῆς μορφώσεως τοῦ λαοῦ, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀναπτύξεως ἐνταῦθα οὐδ' ἐξάρσεως, διότι εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον παρέχεται ἡ προσήκουσα ἡθικὴ, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἀγωγή καὶ αἱ ἀπαιρούμεναι στοιχειώδεις γνώσεις, αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ εἴου. Οἱ ἐλληνοῦναιδες πάντες ὑποχρεωτικῶς θὰ φοιτήσωσιν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀπὸ τοῦ θου μέχρι τοῦ 12ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν. Εἰς τοῦτο θὰ λάβωσιν τὰ ἐφόδια διὰ νὰ ἀντιμετωπίσωσιν τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς, ἐδῶ θὰ ἐμποτισθῶσι μὲ τὰ νόματα τῆς ἡθικῆς, τὰ θεμέλια ταῦτα μιᾶς εὐνομούμενης Πολιτείας, ἀλλ' ἐδῶ θὰ φρονηματισθῶσι καὶ μὲ τὸ Πατριωτικὸν φρόνημα διὰ νὰ φανῶσιν ἀντάξιοι εὐκλεῶν προγόνων ἀπόγονοι, ὡς τσακίς μέχρι τοῦδε ἐπέδειξαν.

Οἱ πάντα ταῦτα ὑπομονητικῶς καὶ ἀθρόβως ἐπὶ ἔτη ἐπιβόκοντες καὶ ἐπιτυχάνοντες λειτουργοὶ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, ἀμείβονται παρ' ἡμῖν γλίσχρως καὶ δι' κατώτερον τῶν συναδέλφων τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν κρατῶν καὶ τῶν Βαλκανικῶν. Ἄν λάβῃ δὲ τίς ὑπ' ὅψει ἀφ' ἐνὸς μὲν τὸν πλοῦτον τοῦ προγράμματος τῶν παρ' ἡμῖν σχολείων τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα ἄλλων Κρατῶν, ὧν οἱ διδάσκαλοι γενναίωτερον ἀμείβονται, ἢ ἐτέρῳ δὲ ὅτι λόγῳ τοῦ τρόπου καθ' ὃν ἡ ἡμετέρα χώρα ἔχει κατοικηθῇ τὰ πλεῖστα τῶν παρ' ἡμῖν δημοτικῶν σχολείων τυγχάνουσι μονοτάξια, ὅπου εἰς καὶ μόνος διδάσκαλος διδάσκει καὶ εἰς τὰς εἰς τάξεις, δύναται νὰ ἀναλογισθῇ τὸ τεράστιον ἔργον τὸ ὁποῖον οἱ τοσούτον γλίσχρως ἀμειβόμενοι δημοδιδάσκαλοι ἔχουσιν ἀναλάβει.

Τὴν ἀδικίαν ταύτην ἐπιθυμοῦντες νὰ ἄρωμεν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν τὸ κατωθὶ σχέδιον Νομ. Διατάγματος (περὶ διαβαθμίσεως τῶν λειτουργῶν τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως). Εἶναι φανερόν ὅτι ἐπιφέρεται διὰ τοῦ Νομοθετήματος τούτου ἐπιβάρυνσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους, διότι προάγεται κατὰ μίαν βαθμίδα ἡ μισθολογικὴ κλίμαξ πασῶν τῶν κατηγοριῶν ὑφ'

ἃς ὑπηρετοῦσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι, ἀλλ' εἶναι ἀσφαλῶς ἐβέλαιον, ὅτι οὐδὲν οἰκοδόμημα δύναται νὰ στηριχθῇ, ἂν μὴ ἐδράζεται ἐπὶ στερεῶν θεμελίων, τὰ δὲ θεμέλια τοῦ Κράτους ἀπεργάζεται ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Ὁ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων κλπ. Ὑπουργὸς

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1440) 1942.

Περὶ διαβαθμίσεως λειτουργῶν στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων» ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου πάντες οἱ εἰς σχολεῖα τοῦ Κράτους ὑπηρετοῦντες μόνιμοι δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατατάσσονται εἰς εἰς (6) τάξεις, οὕτω δὲ καὶ ὀνομάζονται ἐφεξῆς.

2. Δημοδιδάσκαλοι τῆς 1ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν τμηματάρχου β' τάξεως, τῆς 2ας τάξεως ἔχουσι μισθὸν εἰσηγητοῦ, τῆς 3ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν γραμματέως α' τάξεως, τῆς 4ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν γραμματέως β' τάξεως τῆς 5ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν ἀκολουθοῦ, τῆς δὲ 6ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν γραφέως α' τάξεως.

Ἄρθρον 2.

1. Πάντες οἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι πτυχιούχοι δημοδιδάσκαλοι, διορίζονται ὡς δημοδιδάσκαλοι 4ης τάξεως μετὰ 4ετῇ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ κατόπιν ἐπιτυχῶν προαγωγικῶν ἐξετάσεων, αἱ λεπτομέρειαι τῆς διεξαγωγῆς τῶν ὁποίων κανονισθῆσονται διὰ Διατάγματος, προάγονται εἰς δημοδιδάσκαλους 3ης τάξεως, μετὰ πενταετῇ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, κατόπιν εἰδικῆς ἐκθέσεως καὶ προτάσεως τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου προάγονται διὰ πράξεως τοῦ Νομάρχου, ἐκτελουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς δημοδιδασκάλους β' τάξεως.

2. α) Δημοδιδάσκαλοι τῆς β' τάξεως μετὰ δέκα ἐπτά ἐτῶν συνολικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ μετὰ δεκαπενταετῇ ἐφ' ὅσον ἔχουσιν πτυχίον μεταεκπαιδεύσεως ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἢ γεωργικῆς μεταεκπαιδεύσεως ἢ πτυχίον τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἢ ἀποδείξεις διετῶν ἐν ἐσπερίᾳ σπουδῶν, κατόπιν εἰδικῆς ἐκθέσεως καὶ προτάσεως τοῦ Συμβουλίου, προάγονται διὰ Διατάγματος εἰς δημοδιδασκάλους α' τάξεως.

β') Αἱ θέσεις τῶν δημοδιδασκάλων τῆς α' τάξεως ὁρίζονται ἐν συνόλῳ εἰς 1600, καταλαμβάνονται δὲ κατὰ τὰς νῦν ἰσχύουσας διατάξεις διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως τῆς στ' κατηγορίας (εἰσηγητοῦ). Εἰς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας καταρτιζομένους πίνακας θὰ περιληφθῶσι τὰ μὲν 2)3 κατ' ἐκλογὴν τὸ δὲ 1)3 κατ' ἀρχαιότητα. Ὁ χρόνος καθ' ὃν θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀπαιτούμενη διαδικασία διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν σχετικῶν πινάκων προακτῶν ὀρισθῆσεται δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 3.

Οἱ νῦν ὑπηρετοῦντες δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων κατατάσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ, κοινουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως οἱ μὲν τῆς Α' κατηγορίας εἰς τὴν 6ην τάξιν, οἱ τῆς Β' εἰς τὴν 5ην τάξιν, οἱ τῆς Γ' κατηγορίας εἰς τὴν 4ην τάξιν, οἱ τῆς Δ' κατηγορίας εἰς τὴν 3ην τάξιν, οἱ

τῆς Ε' κατηγορίας εἰς τὴν 2αν τάξιν καὶ οἱ τῆς ΣΤ' κατηγορίας εἰς τὴν 1ην τάξιν.

Οἱ τῆς α' τάξεως δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπηρετοῦσιν μόνον εἰς πολυτάξια δημοτικά σχολεῖα. (τετρατάξια, πεντατάξια καὶ ἑξατάξια).

Ἄρθρον 4.

Αἱ Νηπιαγωγοὶ κατατάσσονται εἰς 3 τάξεις. Αἱ τῆς 1ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν γραμματέως α' τάξεως, τῆς 2ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν γραμματέως β' τάξεως τῆς δὲ 3ης τάξεως ἔχουσι μισθὸν ἀκολούθου.

Αἱ τὸ πρῶτον διοριζόμενοι νηπιαγωγοὶ διορίζονται ὡς νηπιαγωγοὶ γ' τάξεως μετὰ ἐξαστὴ δὲ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν προάγονται μετὰ πρότασιν τοῦ οἰκείου ἐποπτικοῦ συμβουλίου διὰ πράξεως τοῦ Νομάρχου ἐκτελουμένης καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν β' τάξιν μετὰ δὲ δωδεκάετη συνολικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προάγονται εἰς τὴν α' τάξιν.

Αἱ γὰρ ἐν ὑπηρεσίᾳ διατελοῦναι νηπιαγωγοὶ κατατάσσονται αἱ μὲν ὑπηρετοῦσαι ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως β' τάξεως εἰς τὴν α' τάξιν, αἱ ὑπηρετοῦσαι ἐπὶ βαθμῷ ἀκολούθου εἰς τὴν β' τάξιν αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς τὴν γ' τάξιν.

Ἄρθρον 5.

Καταργεῖται πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΔΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΓΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1441) 1942.

Περὶ ἀντικαταστάσεως ποινικῶν τιμῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἄρθρα 373 καὶ 374 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἄρθρον 373.—Ἡ κλοπὴ, ἐὰν δὲν συντρέχη τις τῶν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 374 ὁριζομένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 374.—Ἡ κλοπὴ τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς ἢ προσκαίρων δεσμῶν: α') Ἐὰν πρᾶγμα ἀφαιρεθέν εἰς τὴν θρησκευτικὴν λατρείαν ἀφιερωθῇ ἐκ τόπου προωρισμένου πρὸς ταύτην. β') Ἐὰν κλοπὴ πρᾶγμα ἐπιστημονικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ιστορικῆς σημασίας, εὐρισκόμενον ἐν συλλογῇ ἐκτεθειμένη εἰς κοινὴν θέαν ἢ ἐν δημοσίῳ οἰκήματι ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ τόπῳ. γ') Ἐὰν ἡ κλοπὴ γίνῃ εἰς πράγματα μετα-

φερόμενα δι' οἰουδήποτε μέσου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δημοσίαν συγκοινωνίαν ἢ τοποθετημένα εἰς χώρους προωρισμένους ὑπὸ τῶν διεξαγόντων τὰς μεταφορὰς πρὸς ἐμπολιέτην τῶν πρὸς μεταφορὰν πραγμάτων ἢ εἰς πράγματα φερόμενα ὑπὸ ταξιδιῶτου. δ') Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθῃ διὰ βήξεως, ἀναβάσεως, διαρρήξεως ἀποδοχείων, χρήσεως ἀντικλειδῶν, ἢ ἄλλως δι' ὑπερνικήσεως σπουδαίων ἐμποδίων, προφυλακτῶν τῶν τὸ πρᾶγμα ἀπὸ ἀφαιρέσεως. ε') Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθῃ κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον διὰ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειαν ἄλλου, καὶ ἰδίως, ἐὰν ὁ κλέπτης εἶναι ἀφωδισμένος μὲ δόπλα ἢ ἄλλα ὄργανα προωρισμένα εἰς ὑπερνικήσιν προσωπικῆς ἀντιστάσεως ἢ μὲ ναρκωτικὰ μέσα, ἢ ἐτελέσθῃ ἐν νυκτὶ καὶ εἰς χώρον κατοικούμενον παρ' ἄλλου, ὅπου ὁ ὑπαίτιος κατώρθωσεν ἄνευ δικαιοῦματος νὰ εἰσέλθῃ ἢ νὰ κυρδῇ. στ') Ἐὰν ἡ κλοπὴ ἐτελέσθῃ ὑπὸ πλειόνων ἠνωμένων πρὸς διαπράξιν κλοπῶν ἢ ληστειῶν. ζ') Ἐὰν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθῃ ὑπὸ προσώπου διαπράττοντος κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν κλοπᾶς ἢ ληστείας. η') Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς κλοπῆς εἶναι ἰδιαιτέρως μεγάλῃς ἀξίας.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἄρθρα 388 καὶ 389 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

Ἄρθρον 388.—Ἡ ὑπεξαίρεσις, ἐὰν δὲν συντρέχη τις τῶν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον 389 ὁριζομένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν.

Ἄρθρον 389.—Ἡ ὑπεξαίρεσις τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἐὰν τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς ἦτο ἀμπεπιστευμένον τῷ ὑπαίτιῳ ἢ εἶναι ἰδιαιτέρως μεγάλῃς ἀξίας. συντρεχουσὶν δι' ἰδίως ἐπιβαρυντικῶν περιπτώσεων μὲ εἰρκτῆν.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἄρθρα 394 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀντικαθίσταται οὕτως:

Ἄρθρον 394.—Δημόσιος ὑπάλληλος, παρανόμως ἰδιοποιούμενος χρήματα ἢ ἔσραα κινητὰ πράγματα, ἅτινα ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ταύτην ἔλαβεν ἢ κατέχει, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, ἐὰν δὲ τὸ ἀντικείμενον τῆς πράξεως εἶναι ἰδιαιτέρως μεγάλῃς ἀξίας ἢ ὁ ὑπαίτιος μεταχειρίσθῃ ἰδιαιτέρα τεχνάσματα, δι' ὧν κατώρθωσε τὴν ἐπὶ μακρὸν ὁπωσδήποτε χρόνον συνέχισιν τῆς πράξεως, τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς, ἢ, συντρεχουσὶν ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ ἄρθρα 398 καὶ 399 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀντικαθίστανται οὕτως :

Ἄρθρον 398.—Ἡ ἀπάτη, ἐὰν δὲν συντρέχη τις τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 399 ὁριζομένων περιπτώσεων, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 399.—Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος μετέρχεται τὴν ἀπάτην κατ' ἐπάγγελμα ἢ κατὰ συνήθειαν ἢ ἡ ποσὴν ἡβήσας ζημίᾳ εἶναι ἰδιατέρως μεγάλη, ἢ ὁ ὑπαίτιος ἐξηκολούθησεν τὴν πρᾶξιν ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα, τιμωρεῖται δι' εἰρκτῆς. συντρεχουσὶν δι' ἰδιαιτέρως ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἄρθρα 421, 422 καὶ 426 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀντικαθίστανται οὕτως :

Ἄρθρον 421.—Ὁ ἐκ προθέσεως καταστρέφων ἢ βλάπτων ξένον (ἐν δόλῳ ἢ ἐν μέρει) πρᾶγμα ἢ ἄλλως πῶς καθιστῶν ἀνέφικτον τὴν χρῆσιν αὐτοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισιν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι πεντακασίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 422.—Ἐὰν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐν ἄρθρῳ 421 πράξεως α') εἶναι πρᾶγμα χρησιμεῖον εἰς κοινὸν ὄφελος ἢ

β') είναι ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας, επιβάλλεται φυλάκισις τουλάχιστον τριών μηνών ή χρηματική ποινή εκατὸν χιλιάδων μέχρι ενός εκατομμυρίου δραχμῶν.

«Άρθρον 426. Ἐπὶ παραβάσεως τῶν ἄρθρων 421 καὶ 422 στοιχ. β' ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει τοῦ βλαφέντος».

«Άρθρον 6.

Τὰ ἄρθρα 482 καὶ 487 τοῦ Ποιν. Νόμου ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἑξῆς :

«Άρθρον 482. Δημόσιος υπάλληλος, ὅστις κατὰ τὸν προσδιορισμόν, τὴν εἰσπραξίν ἢ διαχειρίσιν φόρων, δασμῶν, τελῶν ἢ ἄλλων φορολογημάτων, ἢ σιωνδήποτε ἐσθδων ἐλαττώνει ἐν γνώσει πρὸς ὄφελος ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου τὴν δημοσίαν, δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν περιουσίαν, τῆς ὁποίας εἶναι διαπεπιστευμένος τὴν διαχείρισιν, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις τοῦλάχιστον ἑξ μηνῶν, ἐὰν δὲ ἡ ἐλάττωσις εἶναι ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας δι' εἰρκτῆς, ἢ, συντρεχουσῶν ιδιαιτέρων ἐπιβαρυντικῶν περιστάσεων, διὰ προσκαίρων δεσμῶν.

«Άρθρον 487. Δημόσιος υπάλληλος, ἐκ προθέσεως παραβαίνων τὰ καθήκοντα τῆς υπηρεσίας αὐτοῦ, πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως περιποιήσῃ εἰς ἑαυτὸν ἢ ἄλλον παράνομον ὄφελος ἢ ὅπως βλάβῃ τὸ κράτος ἢ ἄλλον τινα, τιμωρεῖται διὰ φυλάκισις μέχρι δύο ἐτῶν, ἐὰν ἡ πράξις δὲν τιμωρῆται ὑφ' ἐτέρας ποινικῆς διατάξεως».

«Άρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 375, 376, 379, 390, 391, 395, 397, 400, 401, 423, 425, 483, 484, 673 καὶ 693 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καταργοῦνται.

«Άρθρον 8.

Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 3998 τοῦ 1929 περὶ ἀντιδικάσεως πλημμελημάτων παρ' ἐνὸς δικαστοῦ ἢ τοῦ πταισματοδίκου, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«Άρθρον 1. — Ἡ ἐκδίκασις τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος δαδικῶν καὶ ἀγροτικῶν ἀδικημάτων ἢ ἄλλων διὰ φυλάκισις τὸ πολὺ μέχρις ἑξ ἔτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς σιωνδήποτε ποστὺ τιμωρούμενων πλημμελημάτων ἀνατίθεται εἰς ἓνα δικαστὴν ἢ τὸν πταισματοδίκην κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὁριζόμενα. Ἐξαιροῦνται α') τὰ διὰ τοῦ τύπου τελούμενα πλημμελήματα, β') τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τῶν ἄρθρων 250, 257, 379Α, 300 παρ. 1, 404, 434 ἑως 435 τῶν Ποινικοῦ Νόμου, καὶ τοῦ Νόμου περὶ μονοπωλίου τῶν ναρκωτικῶν, γ') τὰ ἐπαγόμενα τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἀνεπιτόμιαι καὶ ἀνεκτικότητα, δ') τὰ σηαση πρὸς ἀδικήματα ἄλλης ἀρμοδιότητος καὶ ε') τὰ τῆς ἰδιαζούσης δικαιοδοσίας.

«Άρθρον 3. — Ἐκτὸς τῆς βάρας τοῦ πρωτοδικείου, ἐὰν ἡ εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνδικάσεως μετὰβασις τοῦ εἰδικῶς ὀρισμένου πρωτοδικείου εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος κατὰ τὴν πρὸς τὴν Ἐπαγγελεῖαν ἑγγράφον βεβαίωσιν τοῦ προέδρου τοῦ πρωτοδικείου, δύναται ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ παραγγεῖλῃ σιωνδήποτε εἰρηνοδίκην ἢ πταισματοδίκην, ὅπως μετὰβῇ πρὸς ἐκδίκασιν, ἢ καὶ νὰ μεταιώσῃ τὴν τῆς ἄλλης δικαιοδοσίας.

«Άρθρον 9.

1. Ἐπὶ συγχωνεύσεως ποινῶν, ἐπὶ περὶ ταύτης ὁφείλῃ κατὰ τὰς κειμέναις διατάξεις νὰ ἀποφασίσῃ Δικαστήριον, οὗ τινος ἢ λειτουργία ἐνεκα πολυμελῶν ποινῶν ἢ ἄλλων λόγων ἀνεστῇ, καθίσταται ἀρμόδιον τὸ ἑτερον πολυμελὲς δικαστήριον καὶ ἐπὶ πλείονας τοιοῦτων τὸ τὴν βαρύτεραν πρᾶξιν ἐκδικάσαν. Ἐὰν αἱ συγχωνευταὶ ποιναὶ ἐπεβλήθησαν πρᾶξιν ἐκδικάσαν. Ἐὰν αἱ συγχωνευταὶ ποιναὶ ἐπεβλήθησαν ὑπὸ δικαστηρίων ὁσαύτως μὴ λειτουργούντων ἢ ὑπὸ μὴ πολυμελῶν δικαστηρίων, καθίσταται ἀρμόδιον νὰ διατάξῃ τὴν συγχώνευσιν τὸ Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσίευσίσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 22 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Ἰουνίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν προσθέτων ἀμοιβῶν τῶν δημοσίων υπαλλήλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει : α) τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 580)41 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πολυθεσίας», β) τὴν ἀπὸ 16 Μαΐου 1942 ὑπ' ἀριθ. 113 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν :

«Άρθρον μόνον.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1942 αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 580)1941 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πολυθεσίας» καθοριζόμεναι ἀμοιβαὶ ἢ ἀποζημιώσεις ἢ πωσὸς τῶν στρατιωτικῶν, δημοσίων υπαλλήλων καὶ λοιπῶν προσώπων, τῶν προσδιοριζομένων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 1 τοῦ εἰρημένου Ν. Διατάγματος, ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ βασικοῦ αὐτῶν μισθοῦ, προστεταμένου κατὰ 50 ο)ο.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 30 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

Περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 28-2)30-4-42 Καν. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προγράμματος κλπ. τῆς Α. Σ. Ο. καὶ Ε. Ε.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις : 1) τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν. Α. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 71 καὶ 72 τοῦ ὑπ' ἀρ. 954)41 ὁμοίου «περὶ ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκ' Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν», μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατυπωθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 172)30)5)42 πράξεως αὐτοῦ, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἀναστέλλομεν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀπὸ 28-2)30-4-1942 Κανον. Διατάγματος «περὶ καθορισμοῦ προγράμματος διδασκαλίας καὶ ἐξετάσεων μαθημάτων εἰς τὴν Ἀν. Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν».

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 31 Μαΐου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν ὀρησκευμάτων καὶ Ἐθν. Παιδείας Ὑπουργὸς

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

(7)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1195 τῆς 14 Μαρτίου) 10 Ἀπριλίου 1942 (περὶ παραγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α) τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 194 Νομ. Διατάγματος τῆς 17/18 Ἰουνίου 1941 (περὶ κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῶν Ὑπουργῶν), β) τὸ ἄρθρον 24 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1195 τῆς 14 Μαρτίου) 10 Ἀπριλίου 1942 (περὶ παραγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων) καὶ γ) τὴν ὑπ' ἀριθ. 154/1942 σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Τύπος καὶ περιεχόμενον δηλώσεων.

Ἄρθρον 1.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 Μαρτίου) 10 Ἀπριλίου 1942 (περὶ παραγραφῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καταθέσεων παρὰ Τραπεζίαις καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιῶν καὶ ἀπαιτήσεων) δηλώσεις τῶν ὑποχρέων πρὸς ἐπίδοσιν τοιούτων προσώπων ἐκ τῶν ἐν ἄρθροισι 1, 3 καὶ 5 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. Διατάγματος ἀναφερομένων συντάσσονται ἀτελῶς ἐπὶ ἐντύπων ἐκτυπούμενων ἐπὶ χάρτου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας κατὰ τύπον κανονιζόμενον ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρεχομένων δωρεὰν καὶ περιλαμβάνουσι τὰ ἑξῆς:

α) Τὸ ὄνοματεπώνυμον τῶν δηλούντων ἢ προκειμένου περὶ ἐταιρειῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἐν γένει τὴν ἐπωνυμίαν καὶ ἔδραν αὐτῶν.

β) Τὴν τύπον καὶ χρόνον τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν δηλούντων ἢ προκειμένου περὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων ἐν γένει τῶν νομίμων ἐκπροσώπων αὐτῶν.

γ) Προκειμένου περὶ δηλώσεων ἀφορωσῶν τοὺς ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 ἀναφερομένους τόκους, τοκομερίδια, μερισμακαποδείξεις καὶ μερίσματα τὰ ποσὰ τῶν ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγηθὲν οἰκονομικὸν ἔτος παραγραφέντων καὶ εἰς τὸ Δημόσιον περιερχομένων τοιούτων τόκων, τοκομεριδίων, μερισμακαποδείξεων καὶ μερισμάτων. Ἡ δήλωσις συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως, ἐν ἣ γίνεται μνεία τῶν τόκων, τοκομεριδίων, μερισμακαποδείξεων καὶ μερισμάτων, τῶν τίτλων ἐξ ὧν ταῦτα ἀπορρέουσι, τοῦ ποσοῦ ὑπερ ἀντιπροσωπεύουσι, τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτητὰ καὶ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν συνεπληρώθη ἡ παραγραφή.

δ) Προκειμένου περὶ δηλώσεων ἀφορωσῶν τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθ. Διατάγματος ἀναφερομένους τίτλους ἢ ποσὰ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ποσὰ τὰ διατεθέντα πρὸς ἐξόφλησιν, ἐξαγοράν, ἀπόδοσιν, διανομήν, ἐξόφλησιν λαγνῶν, παροχὴν βραβερίων καὶ πάσης φύσεως ἀμοιβῶν, διαπραγματευσίμων μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων, ὁμολογιῶν καὶ λοιπῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ παραγραφέντα ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγηθὲν οἶκον. ἔτος.

Ἡ δήλωσις συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως ἐν ἣ γίνεται περιγραφή τῶν τίτλων καὶ μνεία τῶν ποσῶν, τῶν τίτλων ἐξ ὧν ταῦτα ἀπορρέουσι, τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν οἱ τίτλοι ἢ τὰ ποσὰ κατέστησαν ἀπαιτητὰ, τῆς ἡμερομηνίας τῆς τελευ-

ταίας πράξεως, ἥτις ἐνεργήθη ἐν σχέσει πρὸς αὐτὰ ὡς καὶ τῆς ἡμερομηνίας συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

ε) Προκειμένου περὶ δηλώσεων ἀφορωσῶν τὰς ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθ. Διατάγματος ἀναφερομένας καταθέσεις καὶ χρηματικὰ λαβεῖν, ἡ δήλωσις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὰς χρηματικὰς καταθέσεις, τὰ χρηματικὰ λαβεῖν, καὶ τοὺς τόκους αὐτῶν, οἵτινες παρεγράφησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγούμενον οἶκον. ἔτος. Ἡ δήλωσις συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως ἐμφανιούσης τὸ ὄνομα καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ καταθέτου, τὸ εἶδος καὶ ποσὸν τῶν χρηματικῶν καταθέσεων, χρηματικῶν λαβεῖν καὶ τόκων αὐτῶν, τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν κατέστησαν ἀπαιτητὰ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς τελευταίας πράξεως τῶν δικαιούχων ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἡμερομηνίαν συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

στ) Προκειμένου περὶ δηλώσεων ἀφορωσῶν τοὺς ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθ. Διατάγματος τίτλους καὶ λαβεῖν γενικῶς ἐκ τίτλων ἢ δηλώσεως δέον νὰ περιλαμβάνει τοὺς τίτλους καὶ γενικῶς πᾶν λαβεῖν ἐκ τίτλων, ἅτινα παρεγράφησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγούμενον οἶκον. ἔτος. Ἡ δήλωσις συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως ἐν ἣ γίνεται λεπτομερὴς κατονομασία τῶν τίτλων, τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας αὐτῶν, τῶν ποσῶν ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσι τὰ λαβεῖν ἐκ τίτλων, τοῦ εἶδους καὶ ἡμερομηνίας τῆς τελευταίας ἐπ' αὐτῶν πράξεως τῶν δικαιούχων ὡς καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

ζ) Προκειμένου περὶ δηλώσεων ἀφορωσῶν τὰς ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαιτήσεις ἢ δηλώσεις δέον νὰ περιλαμβάνῃ τὰς ἀπαιτήσεις ἑξασφαλίσεως ζωῆς καὶ ἐκ τίτλων κεφαλαιοποιήσεως, ἅτινες παρεγράφησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐντὸς τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους, τοῦ λήξαντος κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος. Ἡ δήλωσις συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως, ἐν ἣ γίνεται μνεία τῶν ποσῶν τῶν ἀπαιτήσεων, τῶν ασφαλιστηρίων συμβολαίων, τῶν τίτλων κεφαλαιοποιήσεως, τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν κατέστη ἀπαιτητὸν τὸ ποσὸν τῆς ασφαλείας ἢ τοῦ τίτλου καὶ τῆς ἡμερομηνίας συμπληρώσεως τῆς παραγραφῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ δήλωσις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν βεβαιούται ἐπ' αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ὑπαλλήλου ἢ καταβολῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τῶν κατὰ τὴν δήλωσιν περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον χρηματικῶν ποσῶν καὶ ἐὰν δὲν παραδίδονται σὺν τῇ δηλώσει οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περιεργόμενοι εἰς τὸ Δημόσιον τίτλοι.

2. Οἱ τίτλοι παραδίδονται αὐτούσιοι. οἱ ὀνομαστικοὶ δὲ τοιοῦτοι μετὰ πράξεως μετατροπῆς αὐτῶν ἐπ' ὄνοματι τοῦ Δημοσίου ἀνευ διατυπώσεως πινός ἐκ μέρους αὐτοῦ.

Ἐν ἑλλείψει τῶν τίτλων ἐκδίδονται καὶ παραδίδονται εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὑπὸ τῶν ἐν αὐτῶν ἀναφερομένων προσώπων ἀντίγραφα νέων τίτλων διαπραγματευσίμων (dupli-cata).

Ἄρθρον 3.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπίδοσις ἐκπροθέσμου δηλώσεως μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν ἄρθρῳ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195) 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος προθεσμίας ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπὶ καταβολῇ σὺν τῇ δηλώσει καὶ προστίμῳ ἴσου πρὸς τὰ 25 ο) τῶν καταβαλλομένων χρηματικῶν ποσῶν ἢ τῆς χρηματιστηριακῆς ἢ ἑλλείψει τοιαύτης τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας τῶν παραδιδόμενων τίτλων.

"Αρθρον 4.

1. Δηλώσεις επιδίδονται προς τὸν ἀρμόδιον Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἢ τὸν παρ' αὐτοῦ ἐξουσιοδοτημένον ὑπάλληλον, ὅστις ἐκδίδει καὶ παραδίδει πρὸς τὸν δηλοῦντα ἀποδείξιν ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως, διαλαμβάνουσιν περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ δηλούντος, τῶν καταβληθέντων χρηματικῶν ποσῶν ἢ παραδοθέντων τίτλων καὶ φέρουσιν τὴν ὑπογραφήν τοῦ παραλαβόντος τὴν δῆλωσιν καὶ τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ δηλούντος ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ εἰς αὐτὸν ἀντίγραφον τῆς δηλώσεως συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ δηλούντος.

2. Τὰς παραλαμβανόμενας δηλώσεις ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος καταχωρίζει εἰς εἰδικὸν βιβλίον, οὗτινος ὁ τύπος καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Βεβαίωσις καὶ εἰσπραξις.

"Αρθρον 5.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐπιδιδόμενων ἐμπροσθεσμιῶν καὶ ἐκπροσθεσμιῶν δηλώσεων ἐνεργεῖται ἡ προσωρινὴ βεβαίωσις τῶν δι' αὐτῶν καταβαλλομένων εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον χρηματικῶν ποσῶν, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμεῖου τῶν οἰκειῶν ἀποδεικτικῶν βεβαιώσεως ὑπὸ τὸ σχετικὸν κεφάλαιον καὶ ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους.

"Αρθρον 6.

Οἱ παραδιδόμενοι διὰ τῶν δηλώσεων εἰς τὸ Δημόσιον τίτλοι μετὰ τῶν τοκομεριδίων καὶ μερισμάτων ποδείξεων αὐτῶν παραδίδονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων πρὸς φύλαξιν, ἐκποιεῦνται δὲ διὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐν ὅλῳ ἢ τμηματικῶς κατὰ τὰς διδομένας ἐντολὰς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑποχρεοῦνται ὅπως ἀνευ ἄλλης ἐντολῆς εἰσπράττωσι τὰ λήγοντα κατὰ τὸ μέχρι τῆς ἐκποιήσεως χρονικὸν διάστημα τοκομερίδια καὶ μερίσματα τῶν τίτλων καὶ τὸ προῖον τῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἢ μετὰ λαγνοῦ κληρουμένων ὁμολογιῶν. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιουμένων τίτλων καὶ τὸ ποσὸν τῶν τοκομεριδίων καὶ μερισμάτων ἢ τὸ προῖον τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν ἀποδίδεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον καὶ εἰσάγεται ὡς Δημόσιον ἔσοδον κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰδοποιουμένου παρὰ τῆς Τραπεζῆς περὶ τῶν εἰσπραχθέντων ποσῶν.

"Αρθρον 7.

1. Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν πράξεων αὐτοῦ καθ' ὃν δὲν ἠκλήθη ἐφεσις ἢ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀσκηθεισῶν ἐφέσεων βεβαιοῖ ὁριστικῶς τὰ καταλογισθέντα χρηματικὰ ποσὰ καὶ τὴν ἀξίαν τῶν μὴ παραδοθέντων τίτλων μετὰ τῶν ἐπιδιληθέντων προστίμων καὶ τῶν ὀφειλομένων τόκων ὑπερμερίας, ἀποστέλλων πρὸς τοῦτο πρὸς τὸν ἀρμόδιον Διευθυντὴν τοῦ Ταμεῖου σχετικὰς καταστάσεις βεβαιώσεως τῶν ἐσόδων τούτων τοῦ Δημοσίου.

2. Ὁμοίως ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐκδιδομένων ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως ἢ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος προβαίνει ἅμα τῇ εἰς αὐτὸν κοινοποιήσει τῆς ἀποφάσεως εἰς σύνταξιν πρωτοκόλλων ἐκπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς κατὰ τὰ κανονισμένα, ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἠκυρώθη ἢ μετερρυθμίσθη ἢ ἀποφασίσαι τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου.

Ὑποχρεώσεις ὀφειλετῶν

"Αρθρον 8.

1. Τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσι ἐπὶ 10ετίαν ἀρχαιότητα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς ἀπαιτουμένης πρὸς παραγραφήν τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 καὶ 2 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀπαιτήσεων καὶ τίτλων τὰ ἐξῆς δικαιολογητικὰ στοιχεῖα :

α) Τὰ ἐξοφλούμενα τοκομερίδια ἢ παραστατικά ἐν γένει στοιχεῖα ἐξαφλήσεων τόκων τῶν παρ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ὁμολογιῶν καὶ κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν.

β) Τὰς μερισματοποδείξεις τῶν μετοχικῶν ἢ ἰδρυτικῶν τίτλων ἢ τὰ παραστατικά ἐν γένει στοιχεῖα πληρωμῆς κερδῶν ἐκ κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν.

γ) Τὰ σώματα τῶν ὁμολογιῶν, μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων καὶ κινητῶν ἐν γένει ἀξιῶν, αἵτινες ἀκυροῦνται ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος αὐτὰ προσώπου λόγῳ ἐξαργυρώσεως, πληρωμῆς, ἀντικαταστάσεως ἢ συνεισῆς ἑτέρου ἀποσβεστικοῦ γεγονότος.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐξαιροῦνται τῆς ὑποχρέσεως πρὸς φύλαξιν τῶν ἐκαστοτε ἐξαργυρουμένων τοκομεριδίων ὁρισμένα πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀναφερόμενων, ἐπὶ τῇ αἰτήσει αὐτῶν, ἐφόσον ἔνεκα τεχνικῶν λόγων καθίσταται δυσχερὴς ἡ φύλαξις τῶν ἀνωτέρω στοιχείων. Τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ὑποχρέσεως ταύτης πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσι καὶ φυλάττωσι κατὰ τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ χρονικὸν διάστημα λεπτομερῆ πρακτικὰ ἀκυρώσεως τῶν τοκομεριδίων, ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν νομίμων ἐκπροσώπων τοῦ νομικοῦ προσώπου.

3. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω παραστατικῶν στοιχείων τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ φυλάττωσι κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χρονικὸν διάστημα τὰ ἐπίσημα ἐμπορικά αὐτῶν βιβλία καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς ἐκδοθεῖσιν καὶ πᾶν δικαιολογητικὸν στοιχεῖον ἀφορῶν τὰς ἐν αὐτοῖς λογιστικὰς ἐγγραφὰς σχετικὰς πρὸς τὴν πληρωμὴν, ἐξαργύρωσιν, ἐξόφλησιν κλπ. τοκομεριδίων, μερισμάτων, τίτλων μετοχῶν, ἰδρυτικῶν τίτλων, ὁμολογιῶν καὶ λοιπῶν κινητῶν ἀξιῶν ἢ ποσῶν διατεθέντων πρὸς ἐξόφλησιν, ἐξαγορὰν κλπ. ὁμοίων τίτλων.

"Αρθρον 9.

1. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀναφερόμεναι Τράπεζαι, πιστωτικὰ ἰδρύματα καὶ λοιπὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ὅπως εἰς πάντα ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1942 καὶ ἐφεξῆς μεταφερόμενον εἰς νέον προσωπικὸν λογαριασμὸν καταθέσεως τρίτων εἴτε εἰς χρήμα εἴτε εἰς τίτλους παγίου ἢ μεταβλητοῦ εἰσοδήματος ἀναγράφωσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ εἰς ἐμφανὲς μέρος τὴν χρονολογίαν καθ' ἣν ἔλαβε χώραν ἐν αὐτῷ ἡ τελευταία λογιστικὴ ἐγγραφή συνεισάγουσα μεταβολὴν τοῦ λογαριασμοῦ κατόπιν εἰδικῆς αἰτήσεως τοῦ δικαιούχου. Ἐκείνης ἐφόσον συντρέχει περίπτωσις τὴν χρονολογίαν ἀφ' ἧς ἡ τοιαύτη κατάθεσις ἀπέβη διαθέσιμος ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου.

2. Τὰ ἀνωτέρω ἰδρύματα ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νὰ φυλάττωσι τὰ σχετικὰ πρὸς τὰς τοιαύτας καταθέσεις λογιστικὰ βιβλία ἢ πινακίδας ἐπὶ 30ετίαν ἀπὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ εἰσίου λογαριασμοῦ ἢ ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐν αὐτοῖς σημειωθείσης πράξεως δι' ἧς διεκόπη ἡ νόμιμος παραγραφή ἢ συμβατικὴ ἀποσβεστικὴ προθεσμία. Ὡσαύτως πᾶν παραστατικὸν στοιχεῖον συναφὲς πρὸς τὰς ἐν τῷ λογαριασμῷ ἐνεργουμένας ἐγγραφὰς.

"Άρθρον 10.

1. Αί εν άρθρῳ 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 αναφερόμεναι Ασφαλιστικαὶ Ἐπιχειρήσεις ὑποχρεοῦνται ὅπως τηρῶσιν ἴδιον κατὰ διαχειριστικὸν ἔτος βιβλίον, προσαρμοζόμενον ἀναλόγως πρὸς τὸ ὀργανωμένον αὐτῶν λογιστικὸν σύστημα, εἰς ὃ καταχωροῦνται ἀναλυτικῶς αἱ ὀριστικῶς ἐκκαθαριζόμεναι ὡς καταβληθεῖσαι πρὸς τίτλους ἀσφαλιστικαὶ ἀποζημιώσεις ἐξ ἀσφαλείας ζωῆς ἢ ἀπαιτήσεις ἐκ τίτλων κεφαλαιοποιήσεως. Ἐκάστη τῶν ἐγγράφων τούτων περιλαμβάνει ἀπαιτήτως τὰ ἐξῆς στοιχεῖα: α) χρονολογίαν καταχωρίσεως, β) ὀνοματεπώνυμον, κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ δικαιούχου, γ) περιγραφή τῆς καταβλητέας ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως ἢ παροχής, δ) ἀριθμὸς ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου ἢ τίτλου κεφαλαιοποιήσεως, ε) χρονολογία ἀφ' ἧς ἐγενήθη τὸ πρὸς καταβολὴν τῆς ἀπαιτήσεως δικαίωμα τοῦ δικαιούχου καὶ στ) τὸ ποσὸν ταύτης.

2. Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον ἢ βιβλία, δυνάμενα νὰ τηρῶνται κατ' εἶδος ἀσφαλίσεως κατὰ τὰς ὑπο τῆς ἐπιχειρήσεως κρινόμενας ἐκάστοτε ἀνάγκας, ὡς καὶ πᾶν παραστατικὸν στοιχεῖον αὐτῶν τὰς ἐν αὐταῖς ἐγγράφῃς (ἀσφαλιστήρια συμβολαία, τίτλοι κεφαλαιοποιήσεως, ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις κλπ.) δεόν νὰ φυλάσσονται ἐπὶ 10ετίαν, ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους τοῦ κλεισμάτος τοῦ βιβλίου.

"Άρθρον 11.

1. Τὰ ἐν ἀρθροῖς 1, 3 καὶ 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195) ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰ τὴν συντάξιν τῆς ἐτήσιας αὐτῶν ἀπογραφῆς ἐνεργῶσι τὸν προσήκοντα ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν ἑλγῶν πρὸς ἐσακρίβωσιν τῶν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 1195)1942 παραγραφόμενων ὑπὲρ αὐτῶν καὶ εἰς τὸ Δημόσιον περιερχομένων ἀπαιτήσεων καὶ τίτλων. Οἱ αἰροῦντες τοιαύτας ἀπαιτήσεις λογαριασμοὶ μεταφέρονται διὰ λογιστικῆς πράξεως πρὸς τὸν κλεισμάτος τοῦ ἰσολογισμοῦ εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Απαιτήσεις Δημοσίου ἐκ τῶν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα 1195)42 παραγραφόμενων καὶ εἰς αὐτὰ περιερχομένων ἀπαιτήσεων» εἰς ὃν καταχωροῦνται ἀναλυτικῶς πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ κλεισμένου κατὰ τ' ἀνωτέρω προσωπικοῦ λογαριασμοῦ (ὀνομασία γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ, ὀνοματεπώνυμον ἢ ἐπωνυμία δικαιούχου, χρονολογία συμπληρώσεως τῆς νομίμου παραγραφῆς ἢ συμβατικῆς ἀποθεσμικῆς προθεσμίας, ποσὰ ἀπαιτήσεως, ἀριθμὸς τίτλων, ὀνομαστικὴ αὐτῶν ἀξία κλπ.). Ὁ λογαριασμὸς οὗτος ἐξισύται διὰ τῶν καταβαλλομένων ποσῶν ἢ παροδιδομένων τίτλων διὰ τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἐπιδιδομένης δηλώσεως.

2. Τὰ αὐτὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα ὑποχρεοῦνται ὅπως διαρρυθμίσωσι τὴν τήρησιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν καὶ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σχετικοῦ πρὸς ταύτας ἀρχείου, λογιστικῶν βιβλίων καὶ δικαιολογητικῶν τῶν κλεισμένων ἐκάστοτε χρήσεων κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται εὐχερὴς ὁ κατὰ τὸ ἀρθρον 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος διενεργούμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἑλεγχος πρὸς ἐσακρίβωσιν τῶν κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τοῦτο ὑποχρεώσεων τῶν προσώπων τούτων.

"Άρθρον 12.

Τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς 8 — 11 τοῦ παρόντος Διατάγματος καθοριζόμενας ὑποχρεώσεις ὑπέχουσιν καὶ τὰ Ὑποκαταστήματα, Παραρτήματα ἢ Πρακτορεῖα τῶν ἐν ἀρθροῖς 1, 3 καὶ 5 ἀναφερομένων προσώπων, ἐφ' ὅσον ταῦτα τηροῦσιν αὐτοτελὴ λογιστικὴν διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν σχετικῶν δεσοληψιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐν ἀρθροῖς 1 — 5 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942 ἀναφερόμενας ἀπαιτήσεις καὶ τίτλους.

"Άρθρον 13.

Κατὰ τῶν μὴ συμμορφουμένων πρὸς τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἀρθροῖς 8 — 12 ὑποχρεώσεις τῶν ἐπιφυλάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ποινικῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 17 παρ. 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 1195)1942.

Τύπος καὶ περιεχόμενον ἐφέσεων

"Άρθρον 14.

Αἱ κατὰ τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195)1942 Ν. Διατάγματος ἐφέσεις κατὰ πράξεων τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν, δεόν δὲ νὰ περιέχωσι: α) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ ἐκκαλοῦντος, προκειμένου δὲ περὶ νομικῶν προσώπων τὴν ἐπωνυμίαν, ἔδραν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ, β) τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς καθ' ἧς ἡ ἔφεσις πράξεως, γ) τὸ αἷμα τῆς ἐφέσεως καὶ ὅλους τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαρθέτου τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων καὶ ὑπομνημάτων, δ) μυσίαν τῶν τυχόν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων, ε) διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις μετ' ἐπακρίβους προσδιορισμοῦ τῆς διεύθυνσεως αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλὼν δὲν κατοικεῖ ἢ δὲν ἐδρεύει ἐν Ἀθήναις. Διὰ μεταγενεστέρως αἰτήσεως ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἑλλειψὶς τοῦ μὴ διορισμοῦ ἀρχικῶς ἀντικλήτου ἢ νὰ διορισθῇ νέος τοιοῦτος. Εἰς τὴν ἔφεσιν ἐπίσης δεόν νὰ ἐπισυναπτοῦνται ἀντίγραφον τῆς ἐκκαλουμένης πράξεως καὶ τὰ πρωτότυπα ἢ ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων.

"Άρθρον 15.

1. Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ γραμματίου παραβολῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως παράβολον ἐκ δραχμῶν 1.000, ὅπερ καταπίπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ γραμμάτια ἢ διπλότυπα τῶν παραβόλων δύνανται νὰ προσαχθῶσι καὶ βραδύτερον μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως ἢ καὶ ἐντός προθεσμίας χορηγουμένης πρὸς ταῦτα ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

"Άρθρον 16.

1. Εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 14 διοριζόμενον ἀντικλήτον ἐνεργοῦνται αἱ κοινοποιήσεις τῶν κλήσεων καὶ ἀπεφάσεων τοῦ Δικαστηρίου.

2. Πᾶσα μετάβολή τοῦ προσώπου τοῦ ἀντικλήτου ἢ τῆς κατοικίας ἢ τῆς διεύθυνσεως αὐτοῦ δεόν νὰ γνωστοποιεῖται ἐγκρίτως καὶ ἐγγράφως εἰς τὸ Δικαστήριον.

3. Ἐν περιπτώσει μὴ διορισμοῦ ἀντικλήτου καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἐκκαλὼν δὲν κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις αἱ κοινοποιήσεις γίνονται εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

"Άρθρον 17.

Ἡ ἔφεσις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ ἐγχειρίζεται συντασσόμενης ἀτελῶς σχετικῆς ἐκθέσεως ἐπὶ τῆς ἐφέσεως πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, ὅστις ὑποβάλλει αὐτὴν τὸ ταχύτερον πρὸς τὸ Εἰδικὸν Διοικητικὸν Δικαστήριον μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλλου δι' ἐκθέσεως τοῦ περιεχούσης πλήρη καὶ λεπτομερῆ ἀντίκρισιν τῶν ἰσχυρισμῶν τοῦ ἐκκαλοῦντος.

"Άρθρον 18.

1. Αἱ ἐφέσεις ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῶν εἰς τὸ Εἰδικὸν Διοικητικὸν Δικαστήριον ἐγγράφων εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμε-

νον υπό του Γραμματέως του Δικαστηρίου (Βιβλίον καταχωρίσεως εφέσεων Ν. Διατάγματος 1195) 1942» όπερ συμπληρούμενον έκάστοτε περιέχει :

- α) Τόν αύξοντα άριθμόν τών εφέσεων.
- β) Τήν χρονολογίαν τής επιδόσεως ή έγχειρίσεως αύτων.
- γ) Τό όνοματεπώνυμον ή επωνυμίαν του έκκαλούντος και τήν κατοικίαν και διεύθυνσιν αύτου.
- δ) Τό όνοματεπώνυμον και τήν διεύθυνσιν του αντίκλητου.
- ε) Τήν ήμέραν τής συζητήσεως.
- στ) Τόν άριθμόν και χρονολογίαν τών έκδοθεισών αποφάσεων.

ζ) Περιλήψιν του διατακτικού αύτων.

2. Η έν τώ βιβλίω τούτω, τηρουμένη κατ' ήμερολογιακόν έτος, καταχωρίσις τών εφέσεων γίνεται κατά συνέχειαν και άνευ κενών ή διαγραφών. Αί κατά τήν λήξιν του έτους μη συζητηθείσαι ύποθέσεις μεταφέρονται εις τό νέον βιβλίον. Περὶ τής μεταφοράς γίνεται μνεία έν τε τώ παλαιώ και τώ νέω βιβλίω.

Προσεπικλήσεις και παρεμβάσεις

*Άρθρον 19.

1. Η κατά τό άρθρον 15 παρ. 1 του ύπ' άριθ. 1195) 42 Ν. Διατάγματος προσεπικλήσις του όφειλέτου άσκειται διά χωριστού δικογράφου, όπερ γράφεται επί χαρτοσήμου δραχμών πεντήκοντα και κατατίθεται παρά τώ Γραμματεί του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου, όστις καταχωρίζει ταύτην έν τώ περιθώριω τής πράξεως έγγραφής τής εφέσεως έν τώ κατά τό προηγούμενον άρθρον βιβλίω τών εφέσεων.

2. Αντίγραφον τής προσεπικλήσεως κοινοποιείται εις τόν προσεπικαλούμενον άρχικόν δανειστήν, τόν Διευθυντήν τών Έθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου τών Οικονομικών και τόν έκδόντα τήν πράξιν Οικονομικόν Έφορον διά δικαστικού κλητήρος κατά τās διατάξεις τής Πολιτικής Δικονομίας 20 ήμέρας τουλάχιστον πρό τής όρισθείσης δικασίμου τής εφέσεως.

*Άρθρον 20.

1. Η κατά τό άρθρον 15 παρ. 2 του ύπ' άριθ. 1195) 1942 Ν. Διατάγματος παρέμβασις του άρχικου δανειστού άσκειται διά δικογράφου περιέχοντος κατ' αναλογίαν τά έν άρθρω 14 του παρόντος Διατάγματος άναφερόμενα στοιχεία Τό δικόγραφον τής παρεμβάσεως γράφεται επί χαρτοσήμου δραχμών 100 και κατατίθεται παρά τώ Γραμματεί του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου, όστις καταχωρίζει ταύτην έν τώ περιθώριω τής πράξεως έγγραφής έν τώ κατά τό άρθρον 18 βιβλίω τών εφέσεων.

2. Αντίγραφον τής παρεμβάσεως κοινοποιείται εις τόν όφειλέτην, τόν Διευθυντήν Έθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών και τόν έκδόντα πράξιν Οικονομικόν Έφορον διά δικαστικού κλητήρος κατά τās διατάξεις τής Πολιτικής Δικονομίας 10 ήμέρας τουλάχιστον πρό τής όρισθείσης δικασίμου τής εφέσεως.

3. Η παρέμβασις συνεκδικάζεται μετά τής εφέσεως κατά τήν αύτην συνεδρίασιν τήν όρισθείσαν διά τήν έκδίκασιν τής εφέσεως.

Π ρ ο δ ι κ α σ ί α.

*Άρθρον 21.

1. Αι αποφάσεις του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου όρίζονται έκάστοτε αι ήμέραι και ώραι τών τακτικών δικασίμων, άπόσπασμα δε τής αποφάσεως ταύτης άναρτάται έν τώ καταστήματι έν τώ οποίω συνεδριάζει τό Δικαστήριον.

Έκτός τών ούτω όριζομένων δικασίμων τό Δικαστήριον δύναται νά συνεδριάσῃ και εις έκτακτον δικάσιμον, όριζομένην υπό του Προέδρου.

2. Όκτώ (8) τουλάχιστον ήμέρας πρό έκάστης δικασίμου ό Γραμματεὺς του Δικαστηρίου έν συνεννόησει μετά του Προέδρου αυτού συντάσσει πινάκιον τών συζητηθησομένων ύποθέσεων. Τό πινάκιον τούτο ύπογράφόμενον υπό του Γραμματέως του Δικαστηρίου άναρτάται εις τήν είσοδον ή εις έτερον εμφανές μέρος του καταστήματος συνεδριάσεων του Δικαστηρίου.

3. Περὶ τής δικασίμου είδοποιούνται ό έκκαλών, ό παρεμβαίνων ή ό αντίκλητος αύτων και ό αντιπρόσωπος του Δημοσίου Διευθυντής Έθνικών Κληροδοτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών δι' ειδικής προσκλήσεως, κοινοποιουμένης επί απόδειξις διά δημοσίου όργάνου πέντε (5) τουλάχιστον ήμέρας πρό τής ήμέρας τής συνεδριάσεως.

Έν τή προσκλήσει ταύτη δέον νά σημειούται ό τόπος, ή ήμέρα και ή ώρα τής συζητήσεως τής ύποθέσεως.

*Άρθρον 22.

Αν ή συζητήσις ύποθέσεως τινος άναβληθῇ ή έάν έξ οίαισδήποτε λόγου ή συνεδρίασις ματαιωθῇ ή θέν θέλει καταστή δυνατή ή συζητήσις πασών ή τινών τών έν τώ πινακίω ύποθέσεων ή συζητήσις γίνεται κατά τήν άμέσως έπομένην συνεδρίασιν, πλην άν τό Δικαστήριον όρίσῃ τήν συζήτησιν εις άλλην ώρισμένην δικάσιμον, είτε τακτικήν είτε έκτακτον τοιαύτην. Νέα πρόσκλησις τών ενδιαφερομένων κατὰ τή προηγούμενον άρθρον δέν απαιτείται, πλην άν τινες τούτων άπουσίαζον, όπότε ή πρόσκλησις επαναλαμβάνεται μόνον ως πρός τούτους.

Διαδικασία ένώπιον του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου.

*Άρθρον 23.

1. Τό Ειδικόν Διοικητικόν Δικαστήριον συνεδριάζει δημοσία έν τώ καταστήματι του Υπουργείου Οικονομικών ή έν άλλω επί τούτω έκ τών προτέρων δι' αποφάσεως του Υπουργού τών Οικονομικών όριζομένην διά τās συνεδριάσεις αυτού καταστήματι.

2. Κατά τās συνεδριάσεις τά μέλη του Δικαστηρίου λαμβάνουσι θέσιν επί τής επί σκοπῷ τούτω ειδικής έδρας, του Προέδρου τιθεμένου εις τό μέσον, του δε Γραμματέως εις τό άκρον άριστερόν τής έδρας.

*Άρθρον 24.

1. Ο Πρόεδρος του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου έχει τήν διεύθυνσιν τών εργασιών του Δικαστηρίου και έκπροσωπεί τούτο εις τās μετά τών δημοσίων Αρχών σχέσεις.

2. Επίσης έχει τά δικαιώματά τών Προέδρων τών τακτικών Πολιτικών Δικαστηρίων ως πρός τήν διεύθυνσιν τής διαδικασίας και τήν πειθαρχικήν έξουσίαν διαρκούσης τής συνεδριάσεως κατὰ τās διατάξεις τών άρθρων 161—167 τής Πολιτικής Δικονομίας.

*Άρθρον 25.

Ο έκκαλών και ό παρεμβαίνων παρίσταται ένώπιον του Δικαστηρίου είτε αυτοπροσώπως είτε διά πληρεξουσίου δικηγόρου, διοριζομένου κατὰ τās διατάξεις τής Πολιτ. Δικονομίας ή και δι' άπλής έπιστολής κατατιθεμένης εις τό Δικαστήριον.

*Άρθρον 26.

Οί περὶ έξαιρέσεως δικαστών λόγοι του άρθρου 36 Πολιτ. Δικονομίας ισχύουσι και διά τά μέλη του Ειδικού Διοικητικού Δικαστηρίου, εφαρμοζομένων αναλόγως τών διατάξεων τών άρθρων 37—48 τής Πολιτικής Δικονομίας.

*Άρθρον 27.

1. Η ένώπιον του Δικαστηρίου συζητήσις είναι προφορική και έγγραφος. Αρχεται διά τής υπό τών διαδίκων προφορικής άναπτύξεως τών αίτήσεων και τής έν γένει ύπερασπί-

σεως αὐτῶν. Ὁ λόγος δίδεται κατὰ πρῶτον εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα, εἴτα εἰς τὸν παρεμβαίνοντα καὶ τελευταῖος ἀκούεται ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου.

2. Τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη δικαιούνται νὰ ὑποβάλλωσι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως ἔγγραφα ὑπομνήματα καὶ προτάσεις δι' ὧν ἀναπτύσσονται αἱ ἐφάσεις, αἱ παρεμβάσεις ἢ ἀποκρούονται αὐταὶ καὶ κατατίθενται τὰ ἐπικαλούμενα ἔγγραφα. Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος καὶ παρεμβαίνοντος ὑποβαλλόμενα ὑπομνήματα γράφονται ἐπὶ χαρτοστίμου δρ. 25.

3. Τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ χορηγῇ ἀνάλογον κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνημάτων καὶ προσαγωγὴν χρησίμων ἐγγράφων.

***Αποδεικτικά μέσα.**

***Ἀρθρον 28.**

Τὸ Δικαστήριον δικάζει ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐξετάζον κατ' οὐσίαν τὰς ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσαγομένας ὑποθέσεις καὶ ἀπολείποντων τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, χωρὶς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν νὰ τεκμαίρηται ὁμολογία.

***Ἀρθρον 29.**

Τὸ δικαστήριον δικαιούται πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως νὰ κάμῃ χρήσιν κατ' ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν, παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου (ὁμολογίας, τεκμηρίων, αὐτοψίας, πραγματογνωμοσύνης, μαρτύρων, ὅρκου καὶ ἐγγράφων). Ἐπομένως τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἔγγραφα ἢ νὰ διατάσῃ τὴν παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν προσαγωγὴν τοιούτων, νὰ διατάσῃ τὴν ἐνέργειαν ἐλέγχου τῶν βιβλίων καὶ λοιπῶν στοιχείων τῶν δανειστῶν ἢ ὀφειλετῶν καὶ παντὸς μετ' αὐτῶν συναλλασσομένου, ἐνεργουμένου παρὰ δημοσίων ὑπαλλήλων, νὰ ἐξετάξῃ μάρτυρας, νὰ διατάσῃ τὴν ἐνέργειαν πραγματογνωμοσύνης ἢ αὐτοψίας καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ὅρκον.

***Ἀρθρον 30.**

1. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται εἴτε ἐπ' ἀκροατηρίου εἴτε ἐνώπιον τοῦ ὀριζομένου διὰ τῆς ἀποφάσεως ὡς Εἰσηγητοῦ μέλους τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ ἄλλης δημοσίας ἀρχῆς.

2. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 306 καὶ ἐπέκτεινα Πολιτ. Δικονομίας, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ὀριζομένην διαδικασίαν.

***Ἀρθρον 31.**

1. Ὁ ὅρκος ἐπάγεται ἢ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα καὶ παρεμβαίνοντα. Εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικὸν Ἐφερον ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου δὲν ἐπιβάλλεται οὔτε ἐπάγεται οὔτε ἀντεπάγεται ὅρκος.

2. Ὁ ὅρκος δίδεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις κρίνονται αἱ συνέπειαι τῆς δόσεως ἢ μὴ δόσεως τοῦ ὅρκου ἢ τῆς δόσεως αὐτοῦ τροποποιημένου.

***Ἀρθρον 32.**

1. Ἡ πραγματογνωμοσύνη διατάσσεται ἐπὶ ζητημάτων διὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ κρίσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, ἐφ' ὅσον τὸ διὰ τῆς ἐκκαλουμένης πράξεως καταλογισθὲν ποσὸν μετὰ τοῦ προστίμου υπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμάς. Ἐπὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν εἰς κατώτερον ποσὸν τὸ Δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην μόνον κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ παρεμβαίνοντος, ἀναλαμβάνοντος καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀμοιβῆς τῶν πραγματογνωμόνων καὶ ἐν γένει τῶν ἐξόδων τῆς πραγματογνωμοσύνης.

2. Ὡς πραγματογνώμονες ὀρίζονται κατὰ προτίμησιν δημοῖοι ὑπάλληλοι, ἢ ἀμοιβὴ δὲ τούτων καὶ τὰ λοιπὰ ἐξόδα τῆς

πραγματογνωμοσύνης ἐκκαθαρίζονται ἐφ' ἀπαξ καὶ ὀριστικῶς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου καὶ καταβάλλονται διὰ τακτικῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τοὺς δικαιούχους πραγματογνωμόνας.

3. Τὰ ἐξόδα τῆς πραγματογνωμοσύνης, ἐφ' ὅσον αὕτη διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὰ ἐν τῷ πρώτῳ ἐδαφίῳ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὀριζόμενα καταλογίζονται εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα ἢ παρεμβαίνοντα ἐὰν ἡ πραγματογνωμοσύνη ἀπέβῃ εἰς ἔαρος αὐτοῦ ἐν ὧν ἔδαν ἐν μέρει ἀπέβῃ εἰς ἔαρος τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ παρεμβαίνοντος τὰ ἐξόδα βαρύνουσι τὸν ἐκκαλοῦντα ἢ παρεμβαίνοντα καὶ τὸ Δημόσιον ἐπιμεριζόμενον μεταξὺ αὐτῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου. Ἐν ἡ τέλος περιπτώσει ὑπὸ τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐδικαιώθη ὁ ἐκκαλὼν τὰ ἐξόδα βαρύνουσι τὸ Δημόσιον. Εἰς δὲ περιπτώσεις τὰ ἐξόδα τῆς πραγματογνωμοσύνης ὑπέχει ὁ ἐκκαλὼν ἢ παρεμβαίνων βεβαιούνται ταῦτα μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὡς δημόσιον ἔσθον, καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσθῶν.

***Ἀρθρον 33.**

Ἐὰν τὸ Δικαστήριον κρίνῃ ἀναγκαῖον τὸ ἀποδεικτικὸν μέσον τῆς αὐτοψίας ἐνεργεῖται αὕτη εἴτε ὑφ' ὀλοκληρίου τοῦ Δικαστηρίου εἴτε ὑπὸ τινος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀφοῦ προηγουμένως εἰδοποιηθῶσιν οἱ διάδικοι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τῆς αὐτοψίας καὶ τοῦ χρόνου ἐνεργείας ταύτης. Περὶ τῆς αὐτοψίας συντάσσεται ἐκθέσις, εἰς ἣν δὲ περιπτώσιν ἐνεργεῖται ἐπ' ἀκροατηρίου διαλαμβάνουσι περὶ ταύτας τὰ πρακτικά.

***Αποφάσεις.**

***Ἀρθρον 34.**

Μεθ' ἐκάστην συνεδρίαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου διανέμει κατ' οἰκίαν κρίσιν τὰς συζητηθείσας ὑποθέσεις πρὸς μελέτην καὶ εἰσήγησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου. Ὁ Εἰσηγητὴς δύναται νὰ ζητῇ παρὰ τῶν δημοσίων Ἀρχῶν ἢ καὶ τῶν διαδίκων πᾶσαν χρησίμον πληροφορίαν ἢ στοιχεῖον.

***Ἀρθρον 35.**

Εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων συμπράττουσι τὰ κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως παραστάντα μέλη. Κωλυομένου μέλους τινος ἐκ τῶν παραστάντων κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ μετέσχῃ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἢ ἐκλιπόντος πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἢ ὑπόθεσις εἰσάγεται εἰς νέαν συζήτησιν κλητευομένων ἐκ νέου τῶν διαδίκων.

***Ἀρθρον 36.**

1. Αἱ πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων διασκέψεις εἶναι μυστικαί, οὐδεὶς δὲ ἕτερος πλὴν τῶν μελῶν καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐπιτρέπεται νὰ παρευρίσκωνται κατ' αὐτάς.

2. Κατὰ τὰς διασκέψεις εἰσηγείται ἐγγράφως πρῶτος ὁ ὀρισθεὶς εἰσηγητὴς, ἀκούονται εἴτα αἱ γνώμαι τῶν λοιπῶν μελῶν καὶ ἐξαντληθείσης τῆς συζητήσεως ἐπακολουθεῖ ψηφοφορία, ψηφίζοντος πρῶτου τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ εἴτα τῶν λοιπῶν μελῶν κατ' ἀντίθετον λόγον τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ἀρχαιότητος.

3. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ᾔθελον συμπέσει ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι δύο τοῦλάχιστον τῶν μελῶν ὑπερισχύει ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου.

4. Αἱ ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐκτιθέμεναι ἀποφάσεις δύνανται νὰ εἶναι ὀριστικαὶ ἢ προδικαστικαί.

***Ἀρθρον 37.**

1. Τὸ Δικαστήριον ἐκτιμῶν τὰς ἀποδείξεις κατ' ἐλευθέρην κρίσιν καὶ κρίνον κατὰ πεποιθήσιν ἀποφαίνεται δι' εἰδί-

κῆς ἡτιολογημένης ἀποφάσεως ἐπὶ τε τῶν δικονομικῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς οὐσίας.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου γράφονται συνοπτικῶς ἐπὶ τοῦ δικογράφου τῆς ἐφέσεως καὶ παρεμβάσεως θεωρούμεναι ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν, διατυπώνονται δὲ τελικῶς ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ ἢ καὶ ὑπὸ ἐτέρου μέλους ἐν ἣ περιπτώσει ὁ εἰσηγητὴς ἐμειψήρισεν ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως.

3. Αἱ ἀποφάσεις υπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 38.

1. Αἱ ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου δημοσιεύονται ἐν δημοσίᾳ συνέδριότι δι' ἀναγνώσεως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ γραμματέως τοῦ διατακτικοῦ αὐτῶν.

2. Κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τὸ Δικαστήριον συντίθεται ἐκ τῶν αὐτῶν μελῶν ἅτινα μετέσχον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

3. Αἱ ὁριστικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου δὲν δύνανται νὰ ἀνακληθῶσι μετὰ τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω δημοσίευσίν των.

4. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων φυλάσσονται εἰς ἰδιαιτέρως θυρίδας καὶ βιβλιοθετοῦνται εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 39.

1. Περὶ τῶν συνεδριάσεων καὶ διασκέψεων τοῦ Δικαστηρίου τηροῦνται ὑπὸ τοῦ γραμματέως λεπτομερῆ πρακτικὰ ἅτινα εἰδικώτερον περιέχουσι:

α) Τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸν βαθμὸν καὶ τὴν ιδιότητα τῶν μετεσχόντων μελῶν τοῦ Δικαστηρίου.

β) Προσδιορισμὸν τῆς συζητηθείσης ὑποθέσεως μετὰ μνείας τοῦ ὀνοματεπώνυμου ἢ τῆς ἐπωνυμίας τῶν διαδίκων καὶ τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν.

γ) Μνείαν τῶν οὐσιωδῶν τῆς συζητήσεως περιστατικῶν.

δ) Μνείαν τῆς ἐκδοθείσης καὶ δημοσιευθείσης ἀποφάσεως.

2. Τὰ πρακτικὰ υπογράφονται ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ γραμματέως.

Ἄρθρον 40.

1. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου ἀποστέλλονται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου ἐν κεκυρωμένῳ παρ' αὐτοῦ ἀντιγράφῳ πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικὸν Ἐφερον καὶ κοινοποιῦνται ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, εἰς τὸν ἐκκαλοῦντα καὶ τὸν παρεμβαίνοντα, ἢ ὅσον δὲ οὗτοι δὲν κατὰ τοιαῦτον ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸν ὁρισμὸν πληρεξουσίων ἢ ἀντικλήτων αὐτοῦ ἢ ἐν περιπτώσει μὴ διόρισμοῦ τοιαύτου εἰς τὸν γραμματέα τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

2. Ὅμοιον κεκυρωμένον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως πέμπεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὴν Διεύθυνσιν Ἑθνικῶν Κληροδοτημάτων καὶ τὴν Διεύθυνσιν Νομικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐντὸς 30 κατ' ἀνώτατον ὅριον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 41.

1. Τὸ εἰδικὸν Διοικητικὸν Δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ παρεμβαίνοντος, τοῦ ἐκδόντος τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἑθνικῶν Κληροδοτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν νὰ προβαίνει εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν ὁριστικῶν αὐτοῦ ἀποφάσεων κατὰ τὰ ἄσαφῆ, διαφορούμενα ἢ ἀντιφατικὰ τμήματα τοῦ διατακτικοῦ αὐτῶν, ἄνευ ὅμως μεταβολῆς τῆς οὐσίας αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ

εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ ὀνόματος ἢ τῆς ιδιότητος προσώπων ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων.

2. Ἡ περὶ ἐρμηνείας ἢ διορθώσεως τῆς ἀποφάσεως αἴτησις γράφεται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν 20, ὅταν ἀσκήσεται ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ παρεμβαίνοντος καὶ κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου συζητεῖται δὲ καὶ ἀποφασίζεται κατὰ τὴν ἐν ταῖς προηγουμέναις ἀρθροῖς ἀναφερομένην διαδικασίαν, κλητευομένων τῶν διαδίκων πρὸ 5 τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὸ τῆς συζητήσεως. Ἀντίγραφον τῆς αἰτήσεως κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτούντος πρὸς τὸν ἀντίδικον πρὸ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πρὸς ἐμφάνισιν.

3. Ὁ ἀριθμὸς, ἡ χρονολογία καὶ τὸ διατακτικὸν τῆς ἐρμηνεύσεως ἢ διορθώσεως ἀποφάσεως καταχωροῦνται αὐτεπαγγέλτως καὶ ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου παρὰ πόδας τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐρμηνευομένης ἢ διορθουμένης ἀποφάσεως, πᾶν δὲ ἔκτοτε ἐκδιδόμενον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως δεόν νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὴν προσθήκην ταύτην.

Αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως.

Ἄρθρον 42.

Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου δραχμῶν διακοσίων, ὅταν ἀσκῶνται ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος ἢ παρεμβαίνοντος, πρὲς δὲ νὰ περιέχωσι α) τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὸ ἐπάγγελμα, τὴν κατοικίαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ αἰτούντος, προκειμένου δὲ περὶ νομικῶν προσώπων τὴν ἐπωνυμίαν, ἔδραν καὶ διεύθυνσιν αὐτοῦ, β) τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἥς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις ἀποφάσεως, γ) τὸ αἷμα τῆς αἰτήσεως καὶ τοὺς λόγους ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται αὕτη μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς ὑποβολῆς αὐτῶν διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων καὶ ὑπομνημάτων, δ) μνείαν τῶν τυχόν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων, ε) ἐφ' ὅσον ὁ αἰτὼν δὲν κατοικεῖ ἢ δὲν ἐδρεῖται ἐν Ἀθήναις διορισμὸν ἀντικλήτου κατοικοῦντος ἐν Ἀθήναις μετ' ἐπακτιβοῦς προσδιορισμοῦ τῆς διεύθυνσεως αὐτοῦ. Διὰ μεταγενεστέρως αἰτήσεως ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς συζητήσεως τῆς αἰτήσεως δύναται νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἔλλειψις τοῦ μὴ διορισμοῦ ἀρχικῶς ἀντικλήτου ἢ νὰ διορισθῇ νέος τοιοῦτος. Εἰς τὴν αἴτησιν ἀναθεωρήσεως ἐπίσης δεόν νὰ ἐπισυναπτόνται ἀντίγραφον τῆς ἥς ζητεῖται ἡ ἀναθεώρησις ἀποφάσεως ὡς καὶ τὰ πρωτότυπα ἢ κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐπικαλουμένων ἐγγράφων.

2. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν καταβληθῇ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως παράβολον ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων ὅπερ καταπίπτει ἐν πάσῃ περιπτώσει ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 15 § 2 καὶ 16 τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως.

4. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἅμα τῇ καταθέσει τῆς ἐγγράφεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον «βιβλίον καταχωρήσεως αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως Ν. Α. 1195)1942» ὅπερ περιέχει κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐν ἄρθρῳ 18 τοῦ παρόντος Διατάγματος στοιχεῖα καὶ προσάγεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὅστις προσδιορίζει διὰ πράξεώς του τὴν δικάσιμον τῆς ὑποθέσεως.

5. Ἡ αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν τὴν ὁριζομένην διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐφέσεων.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 43.

Ἐκτὸς τῶν βιβλίων καταχωρίσεως ἐφέσεων καὶ αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως τηροῦνται παρὰ τῷ εἰδικῷ Διοικητικῷ Δικαστηρίῳ καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία:

α) Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, εἰς ὃ καταχωρίζονται ἀνελλιπῶς πάντα τὰ ἐγγράφα τῆς διαμειβομένης ἀλληλογραφίας.

β) Βιβλίον τῶν εἰς τοὺς Εἰσηγητὰς πεμπομένων ὑποθέσεων.

γ) Ἀλφαριθμητικὸν εὑρετήριον τῶν ὑποθέσεων.

Ἄρθρον 44.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Εἰδικοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου καὶ τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου παρέχεται ἀμοιβὴ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου δι' ἑκάστην ἐκδιδόμενην ἀπόφασιν ἐκ δραχμῶν 400 δι' ἑκάστον μέλος τοῦ Δικαστηρίου καὶ τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου καὶ δραχμῶν 200 διὰ τὸν Γραμματέα.

Ἄρθρον 45.

Εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποκειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1195)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος προσώπων ὑπαλλήλους παρέχεται ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν 200 δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1941.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ